

אורן הררי - אישיות יצירתי דומיננטית

הomon לרוקד כליהה של גראם. כשופעה בניו יורק להקתו של מורייס כואר, ניגש אורן להנחות, על אף שלמברגיים התיעצוו יותר ממאה קרונים, וכולם, שלא כמויה, בעלי ייעך בandalט קלאי. ורואה הוא כה בסופו של דבר להתקבל להקתו של כואר בבריסל, "אלט המאה ה-20", שם רדק כתמי ענוון. כואר אף ירענן מהול מיזח, אותו ביצע אורן כסיר להקה הכלנית בארכ. בקורס קץ של בתדרו בו לימר פgesch את מאור אקייאווארה, מנהלת החורות של אלזון אייל. הוא עובת את להקתו של כואר ונישא למאור.

בקמוס מגוריום, ניו יורק, המשיך אורן ללמידה ויצר מהול מבירק - "פא רה פפס" שמו, שהוא מעין דואט לעצמו ולעגלת ספרמרקל, שרצה אהורי כמו כלב. נשא המותל הוא התרומות לפפסיקלה.

מכאן החל ליציר עכירות יותר וייתר מרכיבים, אישיות מאור וגמירות. הוא הומן לעכור עם להקות שונות ואף סיבי קבוצה שלוש. בשנים ואחרונות חור כמעט מרוי שנה לארץ, לעכורה עם בת-שבע. עצם, ההתקטה למונתו למנהל אמנויות המשאומנתן לא היה פשוט אורן אך קל והות ובוגרא צפויים לקרוגני ולוצאות הניהול ימים לא קלימים איתו.

לדעתי זה וכן רvk ווקה בת-שבע לאישיות יצירתי דומיננטית, ואורן עונה על דרישתו. והוא, שבת-שבע תמשיך ברכיה כליהה רפרטוארית, ולא תימפר להתקטה שתבעצע בעיקר עכירות של, אם כי בכונתו לתROWS מרוי עונה מהול או שניים לרפטואר.

יש לקות, שמתוך היכרותו הרחבה עם יצירות הליהקה בעבר ועם עכורות של יציראים אחרים, יתרו אורן לבן, שכמה מיצירות המופת הישנות ישוכן אל קרש הביבה.

מחוץ אורן שב הביתה

עם הצליפותם לפיתוח הרפרטואר החדשן. בוכות הביצוע הטוב והכויאווגרפיות החדשניות מבקשת חיים הלהקה בעולם כולם. אלהקה, שווה עתה שכבה מפלוני, ולמולא אינה תלויה בתקציבי משרד החינוך - מרשה לעצמה להודכות במסעות.

***

אורן נהרין הוא רמות יהודית. הוא נמנה עם היוזרים, שעכורותיהם העשרו בשנים האחרונות את רפרטואר הלהקה. למורת העובדה, שוה עשר שנים ישב נהרין בניו יורק, שם נבה לעצמו שם ולהפה קופה ממשו - הוא נחשב לישראלי. בינואר 1990 אמר נהרין לשוב להילה האמנית של הלהקה. מדורר בשבה ביתר מומכן אחר.

אורן החל את דרכו כמחול כליהה בת' שבע, משפטים את שררו זכאי כליהה פיקוד הצעוף), גם הילד גרד זכאי כליהה מחול, מומכה ותיאטרון, אמו, צופיה, היא מורה לתנועה ומוסיקה בסמירות הקיבוצי, ואביו, אליאב, היה בגעורי שחזור ב"הביבה" וכיסו היו מומחה לפסנורמה. אחד נין ושיחק, שר רוק מגיל צער, אבל רק אחרי שירשו זכאי גגעו לידה. הלהקה שדרכו קשורה בכימיה. לנורין, קל מזין והעבירה בימתייה מושימה. כפי שמספר לי בעבר, הוא נמדד למשחק ולריקוד בעוצמה שווה. מה שהזכיר את הכך לטובות המחול הינו לדרדרו, המשמעת והעבורה הקשה של הרדרון, לעומת הקלות הטכנית היחסית של אמנות המשחק, או כפי שהగירר כה הנוכחי של להקת בת-שבע, העושה את עכורותיו ללא תמורה, מבקש לפרש, אבל מחליפו טום נקבע. האם תוריה ומירה אידלם, סגניתו והמנוסה והונרצת, או מישו מוחץ לצוחות והלהקה ניקלן קריסטיני, יפה באחר ממאיריו לינקלן ריבס. לשאלת זו חלotta, ביל ספק, במידה רבה מבנהה והאמנותו הוריש של הלהקה, שהמשאימתן עימיו הסתומים לא מכבר.

רמתו של מנהל אמנותי מכרעה בשני המישורים בהם מתנהלה פעילות הלהקה. אישיות, כשרונו הווזר, היכולת לבנות צוות מנהלי ואמנותי מעולם, ובכיה יכלתו לאתר כוחות יצירתיים כוריוגרפים לעכורה עם הלהקה - הם הקובעים את פני הלהקה בימי הбанה. דור דבר, שכיוון בשים אחרונות כמנהלה והאמנותי של הלהקה, בעורע היוזץ האמנותי רוכרט כוון, השכיל להנלה את פעילותה ביד נובני, ולבוכנו נזרה בה אויריה טוכה. והישג האמנותי העיקרי שלו הוא הומנתם לארכן של יוצרים עירדים בתוחלת דכם, שבתיר הפקו לכוריוגרפים מוכושים. בין אלה ניתן למנות את מוק מירס וכיסו מנהל להקת בית האופרה של בריסל, מי שכא אורי מורים כואג ראג ואורו, שהתגלה כיווצר מקרי מאור; רני אורלי, המטורף מהלהקה OSO, שהכניס את הלהקה לוחות התווית בהשוראת דמיינו הפצוע, ואחרים שתרמו

הנהלה אמנותית חדשה
ללהקה בת-שבע

גירא מנור

בלתקת בת-שבע מתרחשים בעת חילופים סרטיואליים בשני מישורים. קודם כל במשורר רוגלים - בדורם, בדורכם הלהקה: בדור-ב'ל, כשמורדר בלתקת מחול, התהילה הוא מתמשך וקובע, במולכו נכנים להקה וזרות חדושים של רקדנים עיריים ואילו הוותיקים והמוסרים נסוגים. הנסיגה היא בדור-ב'ל הרגשית, כשם שחיהים זקנים אינם מותים אלא נמוגים.

הלהקה הנוכחית, גם אם תמיד הרים בה כמה זגות רגליים מוכשרות, אינה גופלת מקודמותה, למעט אולי זו של דור המייסדים. הרכב הוא היה אמן יוזא דומן באירטו, וגטיגו בו כוכבים אמיתיים, כגון אהוד כנידור, משה אפרתי, רינה שיינפלד ואחרים.

כמיישר השני מתקיים הילופים מאחריו, הקלעים, של אנשי המנהלה שהחלתו קובעות בעקבין את גורל הגנוי ואמנות. ביל סטרטם, המנכ"ל הנוכחי של להקת בת-שבע, העושה את עכורותיו ללא תמורה, מבקש לפרש, אבל מחליפו טום נקבע. האם תוריה ומירה אידלם, סגניתו והמנוסה והונרצת, או מישו מוחץ לצוחות והלהקה ניקלן קריסטיני, לשאלת זו חלotta, ביל ספק, במידה רבה מבנהה והאמנותי הוריש של הלהקה,

שהמשאימתן עימיו הסתומים לא מכבר. רמותו של מנהל אמנותי מכרעה בשני המישורים בהם מתנהלה פעילות הלהקה. אישיות, כשרונו הווזר, היכולת לבנות צוות מנהלי ואמנותי מעולם, ובכיה יכלתו לאתר כוחות יצירתיים כוריוגרפים לעכורה עם הלהקה - הם הקובעים את פני הלהקה בימי הбанה.

דור דבר, שכיוון בשים אחרונות כמנהלה והאמנותי של הלהקה, בעורע היוזץ האמנותי רוכרט כוון, השכיל להנלה את פעילותה ביד נובני, ולבוכנו נזרה בה אויריה טוכה. והישג האמנותי העיקרי שלו הוא הומנתם לארכן של יוצרים עירדים בתוחלת דכם, שבתיר הפקו לכוריוגרפים מוכושים. בין אלה ניתן למנות את מוק מירס וכיסו מנהל להקת בית האופרה של בריסל, מי שכא אורי מרים כואג ראג ואורו, שהתגלה כיווצר מקרי מאור; רני אורלי, המטורף מהלהקה OSO, שהכניס את הלהקה לוחות התווית בהשוראת דמיינו הפצוע, ואחרים שתרמו